

Zadeva C-215/24 [Fira]ⁱ**Predlog za sprejetje predhodne odločbe****Datum vložitve:**

20. marec 2024

Predložitveno sodišče:

Tribunal Judicial da Comarca do Porto – Juízo Local Criminal de Vila Nova de Gaia (Portugalska)

Datum predložitvene odločbe:

19. marec 2024

Predlagatelj:

Državno tožilstvo

Nasprotna stranka:

YX

**Tribunal Judicial da Comarca do Porto (okrožno sodišče v Portu,
Portugalska)**

**Juízo Local Criminal de Vila Nova de Gaia (lokalno kazensko sodišče v Vili
Novi de Gaii, Portugalska) – Juiz 2 (sodišče št. 2)**

Redni postopek (sodnik posameznik)

- 1 Tribunal Judicial da Comarca do Porto (okrožno sodišče v Portu, Portugalska) – Juízo Local Criminal de Vila Nova de Gaia (lokalno kazensko sodišče v Vili Novi de Gaii, Portugalska) – sodišče št. 2, ta predlog za sprejetje predhodne odločbe vlaga v okviru kazenskega postopka št. 4860/13.7TB VNG, ki ga je začelo državno tožilstvo in je privedel do obsodbe YX [...] (ni prevedeno).

I. Uvod

- 2 YX je bil 9. oktobra 2018 obsojen na kazen zapora šestih mesecev, ki je bila nadomeščena z denarno kaznijo v višini 180 dnevni zneskov, zaradi storitve

ⁱ Ime te zadeve je izmišljeno. Ne ustreza resničnemu imenu nobene od strank v postopku.

kaznivega dejanja davčne utaje, ki je bilo v času dejanskega stanja opredeljeno in sankcionirano s členom 23(1) in (4) Decreto-Lei n.º 20-A/90 (uredba-zakon 20-A/90) z dne 15. januarja 1990. Razlog za to odločitev je dejstvo, da portugalsko pravo zahteva, da se ob obsodbi na zaporno kazen opravi tehtanje interesov in preuči možnost naložitve alternativne kazni, ki je skladna s formalnimi zahtevami za nadomestitev in je *in abstracto* lahko predmet takega ukrepa. Alternativne kazni zajemajo med drugim nadomestne denarne kazni, kot določa člen 45 portugalskega kazenskega zakonika: „*1. V primeru obsodbe na kazen zapora največ enega leta se ta kazen nadomesti z denarno kaznijo ali drugo kaznijo, ki ne vključuje odvzema prostosti in se uporablja, razen če nujnost preprečevanja izvajanja prihodnjih kaznivih dejanj zahteva izvršitev zaporne kazni.*“

- 3 Ker denarna kazen ni bila plačana, je bila odrejena izvršitev kazni zapora šestih mesecev, ki je bila izrečena primarno, v skladu s členom 45(2) portugalskega kazenskega zakonika, ki določa, da „*[č]e denarna kazen ni plačana, mora obsojena oseba prestati zaporno kazen, izrečeno v sodbi. Po analogiji se uporabljajo določbe člena 49(3) tega zakonika.*“
- 4 Člen 49(3) portugalskega kazenskega zakonika določa: „*Izvršitev nadomestne zaporne kazni se lahko odloži za obdobje od enega do treh let, če obsojena oseba dokaže, da denarne kazni ni plačala iz razlogov, ki jih ni mogoče pripisati njej, pod pogojem, da za to odložitev velja spoštovanje obveznosti ali pravil ravnanja, ki nimajo ekonomske ali finančne vsebine. Nadomestna zaporna kazen se izvrši, če se obveznosti ali pravila ravnanja ne spoštujejo, in se razglasi za ugaslo, če so bile te obveznosti ali pravila spoštovani.*“
- 5 Ker obsojeni YX ni dokazal, da neplačila denarne kazni ni mogoče pripisati njemu, je sodišče preklicalo alternativno kazen in odredilo izvršitev zaporne kazni z izdajo ustrezne odredbe za privedbo.
- 6 Vendar te odredbe ni bilo mogoče izvršiti, ker je zadevna oseba odšla v tujino, zaradi česar je bila za namene izrečene kazni razglašena za osebo na begu.
- 7 Z ukrepi, sprejetimi za to, da bi se ugotovilo, kje je zadevna oseba, je bilo mogoče ugotoviti, da prebiva v Španiji.
- 8 Zato je bil 22. februarja 2022 izdan evropski nalog za prijetje (v nadaljevanju: ENP), da bi se dosegla predaja zadevne osebe zaradi njenega prestajanja kazni zapora šestih mesecev, na katero je bila obsojena.
- 9 Med izvrševanjem tega ENP so španski pravosodni organi zavrnili predajo zadevne osebe zaradi njenega zakonitega prebivališča v Španiji in njene želje, da svojo kazen prestaja v tej državi, hkrati pa so se zavezali k priznanju izrečene (portugalske) kazni in k njeni izvršitvi v Španiji.
- 10 V zvezi s tem so španski organi ravnali skladno s členom 4 Okvirnega sklepa Sveta 2008/909/PNZ z dne 27. novembra 2008 o uporabi načela vzajemnega priznavanja sodb v kazenskih zadevah, s katerimi so izrečene zaporne kazni ali

ukrepi, ki vključujejo odvzem prostosti, zaradi njihovega izvrševanja v Evropski uniji (UL 2008, L 327, str. 27, v nadaljevanju: Okvirni sklep 2008/909) in podali izjavo, v kateri navajajo, da priznavajo kazen, izrečeno pred portugalskim sodiščem, kar preprečuje nekaznovanost obsojene osebe.

- 11 Vendar je Juzgado Central de Lo Penal n.º 1 de Madrid (osrednje kazensko sodišče št. 1 v Madridu, Španija) 11. oktobra 2023 na podlagi člena 80 španskega kazenskega zakonika, ki v kazenskih postopkih, za katere se uporablja ta pravni red, sodišču omogoča, da kazni zapora, ki znašajo manj kot dve leti, pogojno odloži za obdobje od dveh do petih let, za dve leti odložilo izvršitev kazni zapora šestih mesecev, ki je bila izrečena obsojenemu YX zaradi storitve zadevnega kaznivega dejanja.
- 12 Ker se portugalsko državno tožilstvo ni moglo strinjati z odločitvijo španskega sodišča, je predlagalo, naj se Sodišču Evropske unije predloži predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki bo temeljil na **v nadaljevanju navedeni obrazložitvi**.

II. Obrazložitev

- 13 Za to zadevo se uporabljajo določbe Okvirnega sklepa 2008/909 in Okvirnega sklepa Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 6, str. 34, v nadaljevanju: Okvirni sklep 2002/584).
- 14 V skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča je okvirni sklep, čeprav nima neposrednega učinka, zavezujoč za nacionalne organe, vključno z nacionalnimi sodišči, ki morajo razlagati svoje nacionalno pravo skladno s pravom Unije. Ko uporabljajo nacionalno pravo, so sodišča tako dolžna to pravo razlagati glede na določbe in cilje okvirnega sklepa (sodbi z dne 29. junija 2017, Popławski, C-579/15, EU:C:2017:503, točka 31, in z dne 8. novembra 2016, Ognyanov, C-55[4]/14, EU:C:2016:835, točke od 62 do 64).
- 15 Poleg tega je treba za razlago določbe prava Unije upoštevati ne le njeno besedilo, ampak tudi njen kontekst in cilje, ki jih uresničuje ureditev, katere del je (sodba z dne 16. julija 2015, Lanigan, C-237/15 PPU, EU:C:2015:474, točka 35).
- 16 Kot določa člen 1(2) Okvirnega sklepa 2002/584, morajo države članice izvršiti vsak ENP na osnovi načela medsebojnega priznavanja in v skladu z določbami tega okvirnega sklepa.
- 17 V zvezi s tem je v členu 4, točka 6, Okvirnega sklepa 2002/584 naveden razlog za fakultativno neizvršitev ENP, na podlagi katerega lahko izvršitveni pravosodni organ zavrne izvršitev takega naloga, izdanega zaradi izvršitve kazni, če se zahtevana oseba „*nahaja v izvršitveni državi članici ali je državljan ali prebivalec te države*“ in se ta država zaveže, da bo kazen izvršila v skladu s svojim notranjim pravom.

- 18 Poleg tega člen 25 Okvirnega sklepa 2008/909 določa, da se njegove določbe, če so združljive z določbami Okvirnega sklepa 2002/584, uporabljajo za izvrševanje kazenskih sankcij v primerih, ko se država članica zaveže k izvršitvi kazenske sankcije v primerih iz člena 4, točka 6, navedenega okvirnega sklepa. V obravnavanem primeru so se španski pravosodni organi sklicevali na razlog za fakultativno neizvršitev ENP, ki je temeljil na prebivališču zahtevane osebe, in so se zavezali k izvršitvi kazni.
- 19 Člen 8 Okvirnega sklepa 2008/909 določa omejene pogoje, pod katerimi lahko pristojni organ države izvršiteljice prilagodi kazensko sankcijo, izrečeno v državi izdajateljici. Glede na logiko in stvarnost, na katerih temelji ta okvirni sklep, se zdi, da so ti pogoji edine izjeme od obveznosti izvršitvenega organa, da prizna sodbo, ki mu je bila posredovana, in izvrši kazensko sankcijo, katere trajanje in narava morata ustrezati tistima, ki sta določena v sodbi, izdani v državni članici izdajateljici.
- 20 To sodišče meni, da država izvršiteljica ne more retroaktivno spremeniti odločitve sodišča države izdajateljice v takem obsegu, da bi na koncu odločitev sodišča, ki je izreklo kazensko sankcijo, nadomestilo z lastno odločitvijo. Zato organ države izvršiteljice, ki je pristojen za izvršitev kazni, ne more odložiti te izvršitve, tudi če ta možnost obstaja za nacionalne odločitve. Nasprotna odločitev lahko namreč ogrozi cilje, ki jim sledi Okvirni sklep 2008/909 in med katerimi je spoštovanje načela vzajemnega priznavanja, ki tvori bistvo pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah v Evropski uniji.
- 21 To, da nacionalno sodišče države izvršiteljice odobri odložitev izvršitve nepogojne zaporne kazni (tudi če je ta odložitev izvršitve skladna z določbami njenega nacionalnega prava, kar zadeva odločitve njenih sodišč), potem ko je priznalo obsodilno sodbo, ki jo je izdalo sodišče države [izdajateljice], čeprav pristojni organi države izdajateljice niso odložili izvršitve te kazni na podlagi svojega nacionalnega prava, bi škodovalo posebnemu medsebojnemu zaupanju držav članic v njihove zadevne pravne sisteme.
- 22 To sodišče meni, da je Sodišče to nemožnost priznalo, vsaj implicitno, v točki 65 sodbe z dne 11. marca 2020, SF (Evropski nalog za prijetje – Jamstvo vrnitve v izvršitveno državo) (C-314/18, EU:C:2020:191), v kateri je navedeno, da določbe člena 8 Okvirnega sklepa 2008/909 določajo stroge pogoje za to, da pristojni organ izvršitvene države članice prilagodi kazensko sankcijo, izrečeno v odreditveni državi članici, *„ti pogoji pa so tudi edina izjema od načelne obveznosti, ki jo ima navedeni organ na podlagi člena 8(1) tega okvirnega sklepa, da prizna sodbo, ki mu je bila posredovana, in izvrši kazensko sankcijo, katere trajanje in narava ustrezata tistima, ki sta določena v sodbi, izdani v odreditveni državi članici (glej v tem smislu sodbo z dne 8. novembra 2016, Ognyanov, C- 554/14, EU:C:2016:835, točka 36)“*. To stališče potrjuje tudi točka 35 sodbe z dne 15. aprila 2021, AV (Sodba, s katero se izreče enotna kazen) (C-221/19, EU:C:2021:278).

- 23 Sodišče je v točki 2 izreka sodbe z dne 11. marca 2020, SF (Evropski nalog za prijetje – Jamstvo vrnitve v izvršitveno državo) (C-314/18, EU:C:2020:191), razsodilo: „Člen 25 Okvirnega sklepa 2008/909, kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom 2009/299, je treba razlagati tako, da lahko izvršitvena država članica – kadar je za izvršitev evropskega naloga za prijetje, izdanega zaradi uvedbe kazenskega postopka, določen pogoj iz člena 5, točka 3, Okvirnega sklepa 2002/584, kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom 2009/299 – pri izvršitvi zaporne kazni ali varnostnega ukrepa, vezanega na odvzem prostosti, ki je bil zadevni osebi izrečen v odreditveni državi članici, trajanje te kazenske sankcije prilagodi le pod strogimi pogoji, določenimi v členu 8(2) Okvirnega sklepa 2008/909, kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom 2009/299.“
- 24 Zdi se, da je temu razlogovanju treba slediti tudi v obravnavani zadevi.
- 25 Tega, da pristojni organ španskega sodišča prilagodi ali spremeni kazensko sankcijo (z odložitvijo izvršitve kazni) v primerih, ki niso tisti iz člena 8 Okvirnega sklepa 2008/909, ki se uporablja na podlagi člena 25 tega okvirnega sklepa, ni mogoče sprejeti, sicer bi se kršilo načelo vzajemnega priznavanja.
- 26 To sodišče prav tako meni, da čeprav člen 17 Okvirnega sklepa 2008/909 določa, da izvrševanje kazenske sankcije ureja pravo države izvršiteljice, se ta člen nanaša le na ukrepe, katerih namen je zagotoviti materialno izvršitev zaporne kazni. Nič namreč ne omogoča, da se določbe tega člena razlagajo tako, da področje njegove materialne uporabe zajema odločitve o odložitvi izvršitve zaporne kazni, na katero je bila obsojena zahtevana oseba.
- 27 Špansko sodišče se je torej zavezalo k izvršitvi odločitve, ker je uveljavilo možnost zavrniti izvršitev ENP na podlagi prebivališča obsojene osebe v Španiji. Po tej zavezi je bila kazenska sodba, ki jo je izreklo portugalsko sodišče, posredovana navedenemu španskemu sodišču zaradi priznanja in izvršitve v skladu z Okvirnim sklepom 2008/909. Špansko sodišče se ne more opirati na svojo nacionalno zakonodajo, da bi ponovno preučilo ali spremenilo naravo kazni, izrečene obsojeni osebi, zunaj pogojev in omejitev, ki izhajajo iz člena 8(2) in (4), člena 17(2) in člena 19(2) Okvirnega sklepa 2008/909.
- 28 Kot je Sodišče presodilo v sodbi z dne 29. junija 2017, Popławski (C-579/15, EU:C:2017:503, točka 22), odločitev, da se izvršitev ENP zavrne na podlagi člena 4, točka 6, Okvirnega sklepa 2002/584, pomeni resnično zavezo izvršitvene države članice, da bo izvršila kazen, ki je bila izrečena zahtevani osebi v odreditveni državi, saj mora izvršitveni pravosodni organ pred vsako izvršitvijo ENP preveriti možnost dejanske izvršitve kazni. Zato se mora izvršitvena država, če ne more zagotoviti tega vidika, izogniti nekaznovanosti zahtevane osebe in izvršiti ENP s predajo te osebe odreditveni državi.
- 29 Ko je Španska država zavrnila izvršitev ENP, se je torej izrekla za pripravljeno prevzeti izvršitev kazni v njenem celotnem obsegu, brez možnosti, da bi zaporno kazen preoblikovala v alternativni ukrep (ker strogi pogoji, ki so določeni za to,

niso izpolnjeni), sicer bi prišlo do spremembe odločitve sodišča države izdajateljice, kar z Okvirnim sklepom 2008/909 ni dovoljeno.

- 30 Poleg tega to sodišče meni, da je moral španski pravosodni organ v skladu z določbami zgoraj omenjenih mednarodnih aktov državo izdajateljico vsekakor predhodno obvestiti o možnosti odložitve izvršitve zaporne kazni, da bi se zadnjenavedena država lahko odzvala v skladu s členoma 12 in 13 Okvirnega sklepa.

*

- 31 Ob upoštevanju navedenega dejanski okvir, ki je obravnavan v tej zadevi, vključuje uporabo prava Unije. Ta okvir otežuje odločitev, ki jo mora to sodišče sprejeti glede nadaljevanja ali končanja zadeve. Zaradi tega položaja je nujno treba opraviti podrobno analizo upoštevnega dejanskega stanja in upoštevnih pravnih določb.
- 32 V skladu s členom 19(3)(b) Lizbonske pogodbe je naloga Sodišča „na predlog nacionalnih sodišč predhodno odloča[tij] o vprašanjih glede razlage prava Unije ali veljavnosti aktov, ki so jih sprejele institucije“.
- 33 Poleg tega člen 267 PDEU določa, da je „Sodišče Evropske unije [...] pristojno za predhodno odločanje o vprašanjih glede: [...] (b) veljavnosti in razlage aktov institucij, organov, uradov ali agencij Unije“ ter da, „[k]adar se takšno vprašanje postavi kateremu koli sodišču države članice in če to sodišče meni, da je treba glede vprašanja sprejeti odločitev, ki mu bo omogočila izreči sodbo, lahko to vprašanje predloži v odločanje Sodišču“.
- 34 Ker so pogoji, določeni v pravu Unije, izpolnjeni, je predhodna odločba, razen v primeru napake, pomembna in potrebna za zagotovitev njegove primarnosti.
- 35 Obravnavana zadeva vzbuja razumen dvom o razlagi in uporabi prava Unije, ki ima pomembne posledice za končno rešitev v zadevi. Predložitev Sodišču Evropske unije je torej potrebna, da bi se preprečile različne razlage zadevnih določb prava Unije. Poleg tega to sodišče po pregledu nacionalne sodne prakse in sodne prakse Sodišča meni, da sporno vprašanje, kot se zdi, ni bilo predmet poglobljene analize, s katero bi bilo mogoče odpraviti dvom, ki se je pojavil, in da razlaga navedenih pravil še vedno povzroča težave.
- 36 **Sodišče je torej pristojno za predhodno odločanje o razlagi Pogodbe in katero koli sodišče države članice**, kadar se tako vprašanje postavi pred njim, **lahko Sodišču predlaga, naj odloči** o njem, če meni, da je odločitev **v zvezi s tem** potrebna za izdajo njegove sodbe. Gre za dobro znan mehanizem, v okviru katerega nacionalno sodišče evropskemu sodišču predloži **predlog za sprejetje predhodne odločbe** ter katerega prva in glavna funkcija je doseči razlago in prek nje enotno uporabo prava Unije v vseh državah članicah, da bi bili učinki tega prava vedno enaki.

- 37 Za odločitev o predložitvi predloga za sprejetje predhodne odločbe je pristojno samo sodišče, ki ima možnost to storiti **po uradni dolžnosti**. Prav tako mora sodišče **oblikovati vprašanja**, ki se postavijo Sodišču.
- 38 V obravnavanem primeru to sodišče meni, da je prav odgovor Sodišča **nujen za odločitev o nadaljnjih korakih v postopku**.

III. VPRAŠANJA ZA PREDHODNO ODLOČANJE

Iz teh razlogov je Tribunal Judicial da Comarca do Porto (okrožno sodišče v Portu, Portugalska) – Juízo Local Criminal de Vila Nova de Gaia (lokalno kazensko sodišče v Vili Novi de Gaii, Portugalska) – sodišče št. 2, odločilo, da se **postopek prekine, dokler Sodišče Evropske unije v skladu s členom 267, prvi odstavek, točka (b), PDEU ne sprejme predhodne odločbe o teh vprašanjih**:

1. Ali se lahko izvršitvena država, potem ko je zavrnila izvršitev evropskega naloga za prijetje na podlagi člena 4, točka 6, Okvirnega sklepa 2002/584 zaradi kraja prebivališča obsojene osebe in potem ko je priznala obsodilno sodbo, sklicuje na uporabo svojega nacionalnega prava in svojo pristojnost izvršitvene države, da odloži izvršitev nepogojne zaporne kazni, ki jo je izrekla odreditvena država, medtem ko se je postopek za izvršitev te sodbe že začel?

2. Ali lahko pravosodni organ izvršitvene države spremeni odločitev pravosodnega organa odreditvene države, ki je ustrezno postala pravnomočna, v primerih, ki niso tisti iz člena 8 ter člena 17(1) in (2) Okvirnega sklepa 2008/909?

3. Ali je treba člen 17(1) Okvirnega sklepa 2008/909 razlagati tako, da izvršitveni državi omogoča, da odobri odložitev izvršitve nepogojne zaporne kazni tako, da uporabi pogoje iz svojega nacionalnega prava, če pristojni organi odreditvene države v skladu s svojim pravom tega niso storili?

Če je odgovor na predhodna vprašanja pritrdilen:

4. Ali ob upoštevanju določb členov 12, 13 in 17(3) Okvirnega sklepa 2008/909 španski pravosodni organi (izvršitvena država) ne bi morali predhodno obvestiti odreditveno državo o svojem stališču glede možnosti za odložitev izvršitve zaporne kazni, na katero je bila zahtevana oseba obsojena?

IV. NUJNI POSTOPEK PREDHODNEGA ODLOČANJA

Člen 107(1) Poslovnika Sodišča določa:

„1. Predlog za sprejetje predhodne odločbe, v katerem se zastavlja eno ali več vprašanj glede področij iz naslova V tretjega dela Pogodbe o delovanju Evropske

unije, se lahko na predlog predložitvenega sodišča ali izjemoma po uradni dolžnosti obravnava po nujnem postopku, ki odstopa od določb tega poslovnika. 2. Predložitveno sodišče navede pravne in dejanske okoliščine, iz katerih izhaja nujnost in ki upravičujejo uporabo tega posebnega postopka, ter predlaga, kolikor je to mogoče, odgovor na vprašanja za predhodno odločanje. [...]“

Nobenega dvoma ni, da obravnavana zadeva spada pod naslov V tretjega dela Pogodbe DEU in, natančneje, v okvir njegovega poglavja 4, naslovljenega „Pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah“. Člen, ki odpira to poglavje, to je člen 82 PDEU, namreč določa načelo vzajemnega priznavanja sodb in sodnih odločb med državami članicami.

Poleg tega se ta predlog za sprejetje predhodne odločbe umešča v okvir zavrnitve predaje na podlagi ENP, s katero so se španski pravosodni organi, ki so upoštevali zakonito prebivališče obsojene osebe v Španiji in njeno željo po prestajanju kazni v tej državi, zavezali k priznanju in izvršitvi izrečene kazni, vendar so se odločili, da uporabijo svoje nacionalno pravo in odložijo izvršitev kazni. Torej je treba uporabiti nujni postopek, saj so postavljena vprašanja odločilna za presojo pravnega položaja obsojene osebe v okviru tekočega postopka.

To sodišče zato predlaga, naj **se na vprašanja za predhodno odločanje odgovori tako:**

1. Po mnenju tega sodišča načelo vzajemnega priznavanja pomeni, da lahko sodno odločbo, ki jo pravosodni organ države članice sprejme v skladu s svojim pravom, pravosodni organ druge države članice neposredno izvrši tako, da so ustvarjeni učinki najmanj enakovredni učinkom odločbe, ki bi jo sprejel nacionalni pravosodni organ. Če se izvršitev ENP zavrne, kot v obravnavanem primeru, se je država izvršiteljica posledično dolžna strinjati z izvršitvijo kazni pod enakimi pogoji, kot veljajo za njeno izvršitev v državi izdajateljici.

2. To sodišče meni, da je treba na vprašanje odgovoriti nikalno, saj Okvirni sklep 2008/909 v členih 8 in 17(2) določa stroge okoliščine, v katerih lahko država izdajateljica prilagodi kazen. Tako je „[m]ožnost prilagajanja kazni [...] mogoče izvajati le zelo omejeno [...] – zaradi splošnega cilja vzajemnega priznavanja“, „[k]i je navsezadnje dokončni odločbi dati polni in neposredni učinek v vsej Uniji, saj priznanje učinkov tuje odločbe pomeni tudi, da se ta odločba šteje za veljavno, kadar zadeva državljane – in primerno, če se upošteva medsebojno zaupanje v vsakega od različnih pravnih in pravosodnih sistemov, pri čemer je to zaupanje utemeljeno z njihovo pravno in kulturno bližino ter njihovo skupno podrejenostjo varstvu temeljnih pravic“ (sodba tretjega senata Supremo Tribunal de Justicia (vrhovno sodišče, Portugalska) z dne 13. aprila 2011, zadeva št. 53/10.3 YREVR.S2).

3. Člen 17 Okvirnega sklepa 2008/909 je treba razlagati tako, da ne omogoča spremembe nepogojne zaporne kazni, izrečene v državi izdajateljici, z alternativno kaznijo, natančneje z odložitvijo izvršitve kazni na podlagi zahtev nacionalnega

prava države izvršiteljice, če pristojni organi države izdajateljice v skladu s svojim pravom tega niso storili.

4. Kar zadeva zadnje vprašanje, to sodišče meni, da je treba na predhodna vprašanja odgovoriti nikalno. Vendar če se Sodišče ne bi strinjalo s tem mnenjem, to sodišče predlaga, naj se odgovori, da bi država izvršiteljica državo izdajateljico morala obvestiti o svojem stališču glede možnosti za odložitev izvršitve zaporne kazni, na katero je bila zahtevana oseba obsojena, preden je prilagodila to kazen v skladu s svojim nacionalnim pravom, na podlagi člena 12(1) ter za namene členov 13 in 17(3) Okvirnega sklepa 2008/909, ker bi v tem primeru država izdajateljica lahko bodisi soglašala z uporabo teh določb bodisi umaknila potrdilo.

[...] (ni prevedeno) [Preudarki v zvezi z nacionalnim postopkom in priloge]

*

V Vili Novi de Gaii,

Sodnica pripravnica

Pripravljeno in elektronsko podpisano 19. marca 2024.

DELOVNI DOKUMENT